

# అందరూ జొంగలే! చూళ్ళూ సత్యనారాయణ

ఉదయం శారద కాఫీ కలుపుతుండగా రవి వచ్చి ఆమె మెడవంక చూచి, “నీ గొలుసు ఏదమ్మా?” అని అడిగాడు. నిజం తెలిసిపోతుందనే భయంతో ఆమె గుండె జారింది వాడివంక క్రోధంతో చూసింది కాని కొడుకుని ఏమీ అనలేదు తీగ కదిపితే దొంకంతా కడులుతుందని భయపడి ఊరుకుంది ఈ మాటలు భర్త విన్నాడని ఆమెకు అనుమానం రవిగాడు కాన్వోలు నుండి రాగానే వాడు మరలా గొలుసు మాట ఎత్తకుండా చెయ్యాలి అనుకుంది

\* \* \* \*

రాత్రి పది గంటలయింది తన ప్రక్కన పడుకున్న భార్యతో, “నీకో విషయం చెప్పాలి” అన్నాడు నరేంద్ర “ఏమిటి?” అడిగింది శారద “మా ఆఫీసు హెడ్ గుమాస్తా సైకిలు అమ్మేస్తాడట సైకిలు కొత్తది నాక్కాలటి కొన్న ఖరీదులో రెండొందలు తగ్గించి ఇస్తానంటున్నాడు ఇలాంటి అవకాశం మళ్ళీ రాదు శారదా! అందుకని నీ గొలుసుంది కదూ అది తాకట్టుపెట్టి సైకిలు కొంటాను తరువాత గొలుసు విడిపిస్తాను అవసరమైనప్పుడు తప్ప దాన్నెప్పుడూ పెట్టెలోనే దాస్తున్నావు కదా ఏమంటావు?”

శారద గొంతులో వెలక్కాయ పడింది “బంగారు నగలు అవసరం వస్తే తాకట్టు పెట్టడానికేగా!” అన్నాడు అనునయంగా ఇటువంటి సందర్భాలలో అనునయం తప్పదు

“ఏం శారదా! మాట్లాడవే” నరేంద్ర ఆమె బుగ్గపై చెయ్యివేశాడు తడిగా తగిలింది ముఖం వంకచూసేడు బెడ్ లైటు వెలుతురులో ముత్యాల్లా కన్నీటి బిందువులు కణతల నుండి చెక్కిళ్ళమీదగా జారి తలగడను తడిచేస్తున్నాయి

ఆమె ముఖం చేతులు గుండెలు చెమటతో తడిసిపోవడం చూసేడు ఖంగారుగా ఆమెను లేపాడు ఆమె కళ్ళు తెరచింది ఆ కళ్ళల్లో భయం చూసేడు “ఏమిటి శారదా! ఏమయ్యింది? ఏమిటి చెమట? ఆ కళ్ళు ఏమిటి అలా ఉన్నాయి? భయపడ్డట్టు కల

లో భయపడ్డావా? అయితే ఇంతవరకూ నేను చెప్పింది వినలేదన్నమాట!” కంగారుగా లేచాడు నరేంద్ర

శారద సమాధానం చెప్పకుండా భర్త ముఖం వంక చూసింది

“లే! లేచి ముఖం కడుగుకో ని మంచినిళ్ళు త్రాగి పడుకో!” అని నడుం క్రింద చెయ్యివేశాడు ఆమె లేచి మంచినీళ్ళు త్రాగిపడుకుంది

నరేంద్ర భార్యముఖం వంక మరోసారి



చూసి, ఆమె కలతతెందినట్లు గ్రహించి నిట్టూర్చి, తలక్రింద చేతులు పెట్టుకొని సీలించువంక చూస్తున్నాడు

“గొలుసు తాకట్టు పెట్టడం శారదకి ఇష్టం లేదా? సాధాగణంగా ఏ అడవి తరనగలు తాకట్టు పెట్టడం ఇష్టపడదు అయినా తనకిష్టంలేదని సూటిగా చెప్పవచ్చు ఈ ఏదంగా తప్పించుకుంటోందా? ఇంతకీ నేను చెప్పింది విన్నదో లేదో?” సమాధానాలు లేని ప్రశ్నలను తనకు తాను వేసుకొని అంతుపట్టక కళ్ళు మూసుకున్నాడు

కళ్ళు మూసుకున్ననూ శారదకి నిద్ర రాలేదు పూర్వం స్వదన అడుపులోనికీ రాలేదు మనసుకు ప్రశాంతత చిక్కలేదు

\* \* \* \*

ఉదయం రవి నిద్రలేవన తరువాతగాని మెలకువరాలేదు ఇద్దరికీ రరేంద్ర భోజనం చేస్తూ రాత్రి ప్రస్తావన తెచ్చాడు శారద భయపడుతూ తన గొలుసు తన స్నేహితురాలు ఊరికి వెళుతూ అడిగితే అయ్యాయిని చెప్పింది

నరేంద్ర భార్యవంక చూసి, “నగలు ఎరువు ఇవ్వకూడదు నీ స్నేహితురాలు దురదృష్టానికో, మన దురదృష్ట ఫలితంగానో ఆ గొలుసుపోతే తిరిగి మరకు ఇవ్వగలదా? ఇవ్వలేని ప్రితిలో ఉన్న ఆమెను మువ్వ ఒత్తిడిచేసి దాని విలువ రాబట్టగలవా?” అని మందలించాడు

శారద మాట్లాడలేదు

సాయంత్రం నరేంద్ర ఇంటికి వచ్చేటప్పటికి శారద ముస్తాబైకూర్చుంది అతనురాగానే కాఫీగ్లాసు అందిస్తూ చెప్పింది “ఊరికి వెళుతున్నానని”

అతను భార్యవంక చూసేడు “గొలుసు సంగతి తెలుసుకొని వస్తాను అత్తయ్య రాకుండానే గొలుసు తెచ్చి ఇంట్లో



**అర్జునుడికి ఆప్ట్రాన్**

**పీ వి**

అర్జునుడిగ నటుని ఆయన ఆప్ట్రాన్ అవారు లబినోంది క్షేత్రం అంటే మతియడది పీ వి ఛాగారులకు పరకులను అవర్ణులు యిసున్న మాదిరిగా నముఖుడి వి సంస ఆప్ట్రాన్ కూడ అవారు యిప్పులని కల్పించిందట మహావారకతో వాటు కర్మము ఉడావ్ అంటి నరియల్సను అవారుల కోసం ఈ సంస ఎన్ను కున్నదట

అర్జునుడి పాతకు సర్వకర్మని ఎన్నుకున్న బి ఆర్ దొస్తాని కంటేనా అనిసందకీయుడు అటువంటి అవారులు కళాగారులకు ఉతే జాన్మి కలుగచేసా యి !



పెట్టాలి” అని బయలుదేరింది

\*\*\*

శారద పలువురిని తలుపు తెరిచింది తల్లి రాత్రిపూట చంటిపక్కను చంకబెట్టుకొని వచ్చి క కూతుర్ని చూస కంగారు పడింది

“ఎటుటి అమ్మాయీ ఉత్తరంముక్కయినా రాయకుండా వచ్చేవు అబ్బడు, రవి కులారగా ఉన్నారా? నిన్ను చూస్తుంటే నాకు కంగారుగా ఉండే తల్లీ!” అని మరవరాలిని తీసుకొని, చంకనబెట్టుకుంది

“దాబ్బలా ప్రశ్నలతో విసిగిస్తావేమిటి? ప్రియతమడనీ!” శారద తండ్రి భార్యను చిరా కుగా చూసేడు

“అంతా బాగానే ఉన్నారు” అని తన ఇంటు జరిగినదంతా చెప్పింది కూతు రు చెప్పినదంతా విని విశ్వనాథం మౌనంగా ఉండిపోయాడు

“మా అత్తగారి గురించి మీకు తెలుసుగా! ఎదో ఒకరోజు గోలుసు గ్రస్తావన వస్తుంది గోలుసు చూవించకపోతే అరరాని వసులు అంటుంది” అంది శారద

అంతా ఆలోచనలో పడ్డారు

\* \* \* \*

విశ్వనాథం మధ్యతరగతి కుటుంబీకుడు శారద, శంకరం, తేజోవతి ఆయన సంతానం శారద ఎల్లి విషయంలో విశ్వనాథం ఎక్కువ శ్రమపడలేదు అతని అదృష్టమో, శారద జాతకమోగాని కరేంద్రను శారద ముఖంలోని అమాయకత్వం, చిన్నకళ్ళలోని తీక్షణత ఆకర్షించేయి

తేజోవతి పెల్లి విషయంలో విశ్వనాథం వరాన్వేషణలో పడ్డాడు అడవిల్లల తండ్రు లలో అదృష్టవంతుడైన విశ్వనాథం చివరికో సంబంధం తెచ్చాడు పెల్లిచూపుల ఎర్పాట్లు

అయ్యాయి విశ్వనాథం ముస్తావవుతున్న తేజోవతి వంక చూసేడు భార్యను పిలిచి ఆమె చెవికొరికాడు ఆమె శారద దగ్గరకు వెళ్ళి, “చెల్లాయీమెళ్ళో నీ గోలుసు వెయ్యవే, బోనమెడతో ఉండకూడదు” అంది

శారద మరొక్కణంలో తన మెడలో గోలుసుతీస తేజోవతి మళ్ళో వేసింది పెండ్లికొడుకుకు తేజోవతి అందం అతని తల్లిదండ్రులకు ఆమె మెళ్ళో గోలుసు ఆకర్షించాయి పెల్లిచూపుల తతంగం పూర్తయింది

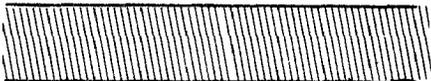
ఓ శుభమహూర్తాన మంగళవామిద్యాల సవ్యడిలో తేజోవతి మెళ్ళో మూడుముళ్ళు

పడ్డాయి విశ్వనాథం బాధ్యత తీరినందుకు సంతృప్తిగా ఊరి పీలుకున్నాడు శారద కు మాత్రం ఊరి స్తంభించినట్లయ్యింది ఆ గోలుసు తేజోవతి కరరాన్ని శాశ్వతంగా అలంకరించుకుంది కరేంద్ర పెల్లి జరిగిన మరురాడు తిరిగి ఇంటికి వెళ్ళిపోయాడు ఆఫీసుకికలవులేదని

\* \* \* \*

శారద చెల్లెలు పెండ్లి తంకాలు ముగి చుకొని అత్తింటికి వచ్చింది ఆమె గోలుసు సంగతి భర్తతో చెప్పలేదు గోలుసు ఎప్పుడూ పెల్లిలోనే పెడుతూంది ఎప్పుడోగాని మెళ్ళో వేసుకోదు కరేంద్రకు గోలుసు విషయం తెలియకపోవడానికి ఇదొక కారణం రోజులు గడుస్తున్న కొద్ది శారదలో గోలుసు విషయం మరుపుకొచ్చింది అత్తగారు ఇక్కడ లేకపోవ డం కొంత మనశ్శాంతినిచ్చింది ఇప్పుడు భర్త సైకిలుకొనుక్కోవామనకోవడం వల్ల గోలుసు విషయం బయటపడింది

\* \* \* \*



“అబ్బడు నెమ్మదస్తుడు, చెప్పిచూడ మ్యా! వంటలు రాగానే ధాన్యం చెల్లిగొట్టి గోలుసు చేయించి యిస్తాను” అన్నాడు విశ్వనాథం

అబ్బడు మంచివారే అత్తగారు ననేమిరా అంటుంది “శారదా గోలుసుతోనే నువ్వి గడప దాటి లోపలికి రావాలి” అని అత్తగారు అన్నట్లే శారద ముందు కరబడింది

శంకరం అక్కడకు వచ్చాడు

“తేజోవతి దగ్గరకు వెళతాను అక్కడ పర్ణితి ఎలా వుందో గ్రహిస్తాను చిన్న అబ్బడికి విషయం చెప్పి చూస్తాను” అని విశ్వనాథం అంటుండగానే శంకరం కలుగజే సుకున్నాడు

“వాళ్ళు మీరు గోలుసు ఇస్తారని ఊహిస్తున్నారా? అలా ఎన్నటికీ జరగదు ఎద్ద బావని బ్రతిమాలి చేతులు పట్టుకొని, యివి చేతులు కావంటే నిరోధితుంది అంతేగాని మీ ఊహలు నిజమవుతాయను, మావచ్చుకూ గోలుసు తీసుకోండి మీ అమ్మాయి సంసారం నిలబెట్టండి అంటాడని అనుకోకండి” అన్నాడు

“మీ బావగారి గురించి నాకు భయం లేదురా మా అత్తగారు రెండు వారాల్లో రావచ్చు ఆవిడ వూరుకోడు, నాకు తెలుసు కొడుకు మాట వినే రకం కాదు ఆవిడ కు కోపం వచ్చిందా నిప్పులు చెరుగుతుంది ఆమెను ఒప్పించడం మర తరం కాదు” అంటే శారద

శంకరం చిటిక వేసి, “నాకొక ఆలోచన తట్టింది” అన్నాడు

“ఏమిటి?” విశ్వనాథం, శారద ఒకే సారి శంకరం వంక చూసి అడిగారు

“నా ఆలోచన మీకు నచ్చదు” అన్నాడు శంకరం

“కచ్చుతుందిరా బాబూ! ఏమిటి? చెప్ప” అంది శారద

“చెప్పరా! వీలైతే చూద్దాం” అన్నాడు విశ్వనాథం

శంకరం ఇద్దరివంక చూసేడు తన ఆలోచనపై వాళ్ళు ఆకలు పెట్టుకున్నారని గ్రహించాడు “నేను చిన్నబావగారింటికి వెళతాను గోలుసు విషయం ఆరా తీస్తారు రాత్రి అంతా నిద్రపోయాక, ‘హూమ్మ’ కాకి దొంగడెత్తుకుపోయిపట్టు నమ్మిస్తాను” అన్నాడు ఒక చేతివై మరో చెయ్యి చరిచి

“ఛీ! దొర్పాగ్యపాలోచన ఇదా నువ్వు చెప్పే ఆలోచన” విశ్వనాథం మండిపడ్డాడు శారద “అమ్మో! అంత వనే!” అంది “చెల్లెరింటికి నమ్మకంగా వెళ్ళి దాని

# అందరూ దొంగలే!

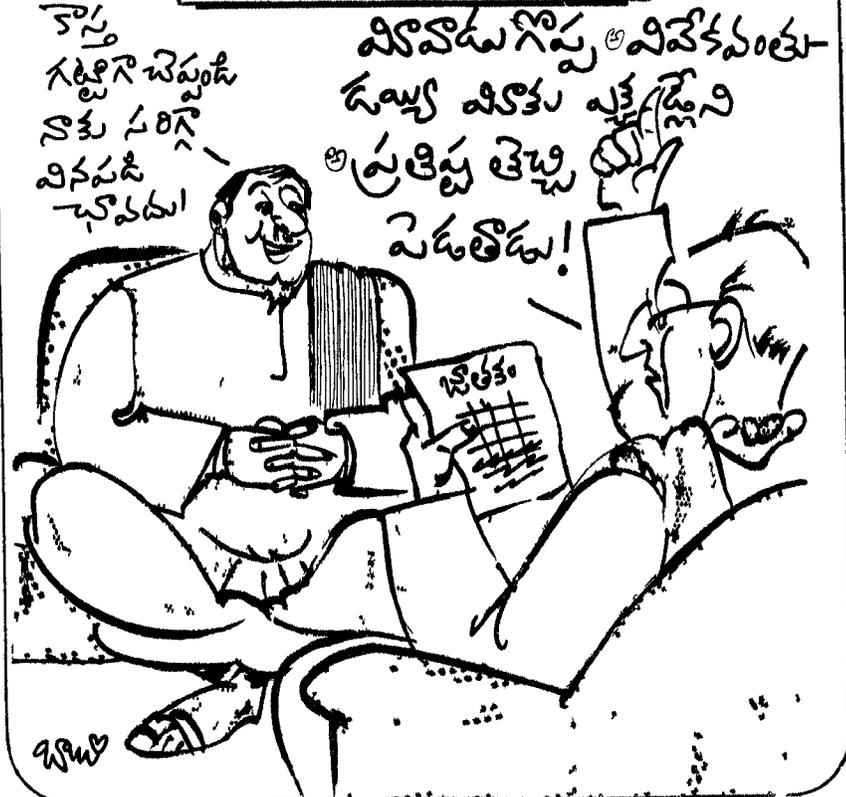
గొంతు కోస్తావా!" తల్లి మందలించింది  
 "ఏమార్గం లేనప్పుడు ఇదొక్కటే మార్గం" అన్నాడు శంకరం  
 "మన దురదృష్టవశాత్తూ మమ్మా వెధవ పని చేసేటప్పుడు దొరికిపోతే మన పరువు ఏమౌతుంది" విశ్వనాథం తన అనుమానాన్ని వెల్లడించాడు  
 "అప్పుడుమాత్రం చెల్లాయ్కి మాట రాదూ!" అంది శారద  
 "విశ్వనాథం మనస్సు మధన పడుతూ న్నది ఇటు శారద సంసారం నుడిగొండలో చిక్కైన నావలా ఉంది గొలుసు విషయం చెప్పి చిన్న అట్టుడిని గొలుసు అడిగితే చిన్న కూతురు సంసారం చిన్నాల్నిన్నమవుతుంది ఏ కన్ను పోయినా తనకే బాధ" అనుకున్నాడు శంకరం తండ్రివంక చూస్తూ, "నా మారానికి మీరు అనుమతించకపోతే గత్యం తరం లేదు" అన్నాడు  
 విశ్వనాథం, శారద మౌనం పట్టించారు  
 \* \* \* \*

"ఏమయింది?"  
 "ఏం చెప్పనురా! ఇన్నాళ్ళూ నాన్న గారికి తెలిస్తే బాధపడతారని కప్పెట్టుకు న్నాం పొలం పనులకి డబ్బు కావాలసినచ్చి తాకట్టు పెడదామని మా మావగారు గొలు సు తీసుకెళ్ళారు ఈ వూళ్ళో తాకట్టు పెడితే పరువుపోతుందని పట్నం వెల్లారు గొలుసు పర్సులో పెట్టుకొని ప్రక్కజేబులో పెట్టుకున్నారట బస్సులో దొంగలు పర్సు దొంగిలించారట" అని చెప్పింది తేజోవతి శంకరం "అమ్మో!" అని శిరస్సుపై చెయ్యి పెట్టుకున్నాడు  
 "ఏవయ్యిందన్నయ్యా!" అని అడుర్తాగా అడిగింది  
 "ఈ విషయం నాన్నగారికి తెలిస్తే " అన్నాడు బాధగా

శంకరం తిరిగి ఇంటికి వచ్చాడు అక్కడ విషయం తనవారితో చెప్పగానే అందరూ తెల్లబోయారు శారద శంకరం దెబ్బలకు మండు రాసింది  
 కథ మరో మలుపు తిరిగింది  
 \* \* \*  
 శారద అత్తింటికి వచ్చింది భర్త దగ్గ ర ఏడుస్తూ పెక్కెళ్ళమద్య చెప్పింది, "మీ రన్నట్టు గొలుసు సీనిమా హాలులో దొంగలు దొంగిలించారట క్షమించమంది త్వరలో గొలుసు కొని యిస్తానని చెప్పింది మా స్నేహి తురాలు" అని చెప్పింది భర్త నమ్మేటట్లు భార్యను క్షమించగలిగాడు కాని తల్లి గుర్తుకొచ్చేసరికి భయం కోపంగా మారింది శారద మనసు గాయపడేటట్లు మాట్లాడేకు నరేంద్ర ఎన్నడూ పరుషవాక్యం పల్లని

## ఇ"వేమన" పద్యాలు "అ" జాతకం

రాముడొ కడు పుట్టి రవికుల మీడేరై  
 కురువతి జనియించి కులము చేతిచే  
 నిలను పుణ్యపాప మీలాగు గాదకా  
 విశ్వదాబిరామ వినురవేమ



శంకరం చెల్లెలు ఇంటికి వచ్చాడు తేజోవతి మెళ్ళో గొలుసు లేనట్లు గ్రహించాడు "గొలుసు ఏది?" అని అడగలేదు అడిగితే తనవై అనుమానం వస్తుందని భయపడ్డాడు తేజోవతి పెట్టె ఎక్కడున్నది గమనించాడు దానికి తాళం వేసలేదు  
 అర్ధరాత్రి సమయాన శంకరం కరెంటు మెయిన్ స్విచ్ కట్టివేశాడు అందరూ మత్తునిద్రలో ఉన్నారని గ్రహించి, ఇదే అడును అనుకొని సద్దుచేయకుండా పిల్లలా అడుగులు వేసుకుంటూ ఓరగా వేసి ఉన్న తేజోవతి గది తలుపులు తోసి లోపలికి చూశాడు అంతా చికటిగా కనిపించింది నెమ్మదిగా పెట్టె ఉన్న చోటకు వెళ్ళి పెట్టె తెర పబోతున్నాడు అతని తలమీద, భుజంపైన కర్రదెబ్బ తగిలింది శంకరం తృటికాలంలో వెళ్ళి తన మంచంమీద పడుకున్నాడు  
 తేజోవతి భర్త "దొంగ దొంగ" అని అరచి, మెయిన్ స్విచ్ దగ్గరకు వచ్చి అగ్గిపుల్ల వెలిగించి చూచేడు "దొంగ వెధవ మెయిన్ స్విచ్ కట్టివేశాడు" అని స్విచ్ వేసేడు  
 లైట్లు వెలిగాయి అందరూ మేల్కున్నారు దొంగకోసం వెరడంతా వెదికారు శంకరంతోసహా  
 \* \* \*  
 ఉదయాన్నే శంకరం ఇంటికి బయలు దేరేముందు తేజోవతిని ఒంటరిగా కలుసుకుని, "గొలుసు జాగ్రత్త చెల్లాయ్! దొంగలు తిరుగుతున్నారు" అన్నాడు  
 "గొలుసు లేదు" అంది

# “బో డో”లు ఎవరు?

అస్సాంలో తామె అతి ప్రాచీనుల మని బో డో ల వాదన- అక్కడ తమ జాతి క్రీస్తు పూర్వం 5 వేల సం ల కాటి నుంచి వుంటున్నదని వారంటారు- అస్సాం రాష్ట్రంలోని కోక్రూర్ జిల్లా దారాంగ్ సబ్ డివిషన్ కి చెందిన

ఉదయగిరిలో కొంత భాగం వీరు అధిక సంఖ్యలో నివస్తున్న ప్రాంతం వీరంతా మైదానవాసులు గా వానకెక్కారు అహూన్ (1228 క్రీ శ) యీ మద్యనే వచ్చారంటారు వీళ్లు అటు తరువాత బ్రాహ్మణులు మొదలయిన అగ్రసర్కాలవారు ఉత్తర ప్రదేశ్ నుంచి 13 14 శతాబ్దాలలో వచ్చారని వీరి నమ్మకం - తమ జాతిని

యల్ యవ పేటిట ఉద్యమం ప్రారంభించారు అంటే యువైటిడి ట్రయిబల్ నేషనల్ లినికేషన్ ఫ్రంట్ అన్నమాట విద్యార్థి విభాగం వేరే ఏర్పడ్డది దాని పెరు ఆల్ బో డో స్టూడెంట్స్ యూనియన్- ఈ అఖిల పక్ష విద్యార్థి యూనియన్- వెనుకట అఖిలపక్ష అస్సాం విద్యార్థి యూనియన్- ఎద తిలోనే అందో ఈ ప్రారంభించింది ప్రత్యేక బో డో లాండ్ కావాలన్నదే వీరి లక్ష్యం వీరి నాయకుడు ఉపేంద్రనాథ్ బ్రహ్మ 1987 మార్చి 2న వీరి ఉద్యమానికి అంకురారణ జరిగింది- వీరి కోరికల ప్రణాళికలో 2 అంశాలు ఉన్నాయి- 1988 అక్టోబరు నుంచి 1981 ఎడవరి దాకా వీరు తమ

భోడోల విద్యార్థి నాయకులు



కొండల మిడి వారు అణగదొక్కు తున్నారన్న భయభ్రాంతులు వీరికి చాలా కాలంగా ఉన్నాయి 1960 లో అస్సామి బాషని ఏకైక అధికార ప్రాంతీయ బాషగా ప్రకటించినప్పుడే వీరు తిరుగబడ్డారు

1967 లో మైదాన ప్రాంత వాసులు బ్రహ్మపుత్రానదీ తీర లోయ ప్రాంతీయులు- మైదాన జాతి మండలి గా ఏర్పాటి ప్రత్యేకంగా తమకు ఉదయా చాల్ రాష్ట్రం కావాలని కోరడం మొదలుపెట్టారు- 1978 లో వీరు రాజకీయ ప్రాబల్యం సంపాదించారు జనతాపార్టీ గవర్నమెంట్ లో వారు కూడా భాగస్వామ్యం సంపాదించారు కాని ఆ పార్టీ ప్రభుత్వం నిలబడలేదు ఎ టి ఎ ప పార్టీలోని అతివాదులు వేరే ప్రాంతీయ 1978 లోనే యు టి యన్

అందోళనను- కొండ జాతి ప్రజలు సాగు చేసుకోవటం దుకు వీలు కల్పిస్తూ ఆవు చేకూరు- తిరిగి 1989 ఎప్రిల్ 16 నుంచి వీరి అందోళన ద్వీగుణీకృతంగా రాకూకుంది- బ్రహ్మ పుత్రకి ఉత్తర తీరం లో బో డో లాండు ప్రత్యేక రాష్ట్రం ఏర్పడాలన్నదే వీరి ప్రధానమైన కోరిక యిప్పుడు- దీనికిగాను వీరు రక్తపాత సవాత అస్సాం బందలు మొదలు పెట్టారు 45 గంటల బంద్ మొదలు 15 రోజుల నిర్బంధం బంద్ దాకా రకరకాల బందలు వీరు నిర్వహించడంతో జననష్టం అన్న నష్టం కూడా బాగా సంభవించాయి- తమ కోరికల సాధనకి అస్సాం రాష్ట్ర ప్రభుత్వంతో గాక కేంద్ర ప్రభుత్వంతో మాత్రమే వీరు చర్చలు జరుపుతామంటున్నారు

## అందరూ దొంగలే!

భర్త మాటలు శారద గుండెను గాయపర్చాయి ఆమె భయం పొరుషంగా మారింది “ఎలా గయినా నా స్నేహితురాలు యిచ్చేలోపున మీ గొలుసు మీ కిస్తాను కష్టపడి సంపాదిస్తాను” అంది శారద

“ఎలా సంపాదిస్తావు”

“చదువుకున్నదాన్ని ఏదో ఉద్యోగం చేసి సంపాదించి” ఆమె అహం దెబ్బతింది

“పొరుషం ఉన్నంత మాత్రాన ఉద్యోగం గంరాదు అర్హతలుండాలి రికమండేషన్ కావాలి” అన్నాడు నరేంద్ర

“నా మరో స్నేహితురాలు పద్మిని, వాళ్ల మావయ్యకు చిల్డ్రెన్ కంపెనీ ఉంది దాంట్లో గుమాస్తాపని చేస్తాను తీరిక సమయంలో బట్టలు కుడతాను”

పద్మిని రికమండేషనుతో శారద చిల్డ్రెన్ కంపెనీలో గుమాస్తాగా చేరింది తీరిక సమయాల్లో బట్టలు కుడుతూంది

రోజులు నెలలుగా మారిపోతున్నాయి శారద అత్తగారు వస్తోంది వెళుతోంది కాని ఎన్నడూ గొలుసు ప్రస్తావన తేలేదు శారద బ్యాలకు పుస్తకంలో సొమ్ము వెరుగుతోంది

నరేంద్ర తల్లి వచ్చింది కొడుకు కోడలు గదిలోలేని సమయంలో కోడలు పెట్టే తెరవడం నరేంద్ర గమనించాడు తల్లికి గొలుసు పోయిందని తెలిస ఉండవచ్చునని కంగారు పడ్డాడు తల్లి బయటకు వెళ్ళిన తరువాత నరేంద్ర శారద పెట్టే తెరిచి, అందులో ఉన్న చిన్న పెట్టె తెరిచాడు తన కళ్ళను తాను నమ్మలేకపోయాడు మిలమిల మెరిసిపోతూ బంగారు గొలుసు కనిపించింది

“భార్య సాధించింది లేకపోతే ఈ వేళ కొంప అదిరిపోవును” అనుకొని, భార్యను పిలిచి, “మొత్తానికి సాధించావు” అన్నాడు

శారదకు అర్థం కాలేదు

“నీ పెట్టెలో గొలుసు చూసేను”

పెట్టె తెరిచి చూచి కనురెప్ప వేయడం మరచింది ఆ ఇద్దరి ముఖాలు ఒకరి నొకరు ప్రశ్నించుకుంటున్నట్టు మారిపోయాయి శారద గొలుసు మెళ్ళో వేసుకుంది తల్లికి భర్త జడి గొలుసుకొని ఉంటాడని శారద అనుకొంది

శారద అత్తగారు తేజోవతి పెళ్ళి చూపుళ్ల ముందే తన కూతురుకి డబ్బు అవసరంవచ్చి ఇచ్చిందిలో ఉంటే సహాయం ఉంటానికి వేరే మార్గం లేక, శారద గొలుసులాంటిదే రోల్లు గోల్లు గొలుసు పెట్టెలో పెట్టి, బంగారు గోల్లు పట్టుకు వెళ్ళి కూతురికిచ్చింది ఆమె తన అవసరాన్ని తీర్చుకొని తాకట్టు విడిపించి తిరిగి గొలుసు తల్లికి యిచ్చింది